

Křížová cesta

Přepis z knihy Křížové cesty a rozjímání/ P. Antonín Šuránek

Pro tisk připravil Alois Kotek

(Pozn. V některém zastavení je zmiňován verš z písně v Kancionálu 072. Mola by být vodným hudebním doprovodem.)

(U textu je poznačen datum: o 1. neděli postní 28. 2. 1971.

Z informace v závěru lze vyčíst, že se ji tenkrát modlili přede mší svatou.)

Úvod:

Pane Ježíši, chceme tě provázet křížovou cestou, abychom si hlouběji vstúpili dnešní pravdy o tvém umučení. Požehnej nám k tomu. Odpustky věnujeme duším v očistci.

1. Pán Ježíš odsouzen k smrti

Já jsem toužil lidi oblažit – oni mne však na smrt odsoudili.

Kdo tě vydal veleradě? Odpadlý apoštol – Jidáš.

Kdo tě vydal Pilátovi – pohanovi? – Velerada.

To je pro tebe největší ponížení a vlastní odsouzení: uředník a vlastní národ...

Kolikrát se to v dějinách opakovalo!

Nejsvětější Srdce Ježíšovo...

2. Pán Ježíš přijímá kříž

Bereš kříž z vlastní vůle. – Víš, proč se vydáváš na cestu.

Nemyslíš na veleradu. Nemyslíš na Piláta.

Máš jasný cíl: z lásky k Otci! Pro spásu lidstva!

Nepřestal jsi ten lid milovati, avšak on tvé lásky nechtěl dbáti...

Aspoň ti lásku neukáže nyní, když jdeš na popravu!

3. Pán Ježíš padá pod křížem poprvé

Spící apoštol jsi omlouval: Duch je ochoten, ale tělo je slabé.

Teď to cítíš sám: Chceš trpět jako pouhý člověk, nedodáváš si sílu ze své božské přirozenosti.

Duševně unaven, tělesně vyčerpán klesáš k zemi...

Ale vstaneš opět – poněvadž ti září cíl: poslušná láska k Otci – spása lidstva!

4. Pán Ježíš potkává svou Matku

Zjev Matky tě zarmoutí i potěší.

Zarmoutí, neboť vidíš, kolik trpí, potěšíš vědomí, že nejsi sám...

Posvěcuj v nás lásku k naší matce pozemské i k tvé Matce – naší Matce nebeské.

Ať jsme jí vděční. A vždy ať o nich mluvíme s úctou.

5. Šimon Kyrenský pomáhá Pánu Ježíši nést kříž

Tys pomáhal každému. Pro tebe není pomocníka.

Když ti v Betanii pomazala soucitná žena hlavu, řekls apoštolům: bude jí to v dějinách navždy počítáno, že ti učinila dobrý skutek.

Nezůstane bez odměny ani Šimon z Kyreny. I na jeho pomoc se bude vzpomínat.

Ze začátku neměl chuť, ale čin jej zachránil!

6. Veronika podává Pánu Ježíši roušku

Ani Veronika neupadne v zapomenutí. I ona ti prokázala dobrodiní.

Odměnou dostala otisk tvé tváře.

Vtiskni podobu své tváře i do našich duší!

Jak ty jsi vděčný lidem za každou malou službu!

Dej, ať my žádné odměny od lidí nečekáme, tvé odměny nikdy neztratíme!

Lidé, kteří potřebují pomoci, budu vždycky kolem nás.

Chceme tobě pomáhat v nich!

7. Pán Ježíš padá pod křížem podruhé

Klesáš tělesnou slabostí, zvedáš se silou vůle: poslechnout Otce, vykoupit lidstvo!

Ty vyplníš svůj úkol!

Padnout pod křížem povinností je možné, ale zůstat ležet? Nikdy!

Povinnost – největší slovo na světě!

8. Pán Ježíš napomíná plačící ženy

Ty ženy ti prokazují milosrdenství.

Jsi vděčný, ale ukazuješ jim jejich úkoly. Zodpovědnost. Myslet na děti!

Za 40 let budou ty děti dospělými občany – a zažijí hrůzy vyvrácení Jeruzaléma.

Dát jim dobrou výchovu.

Jinak by kdysi museli s Jidášem „Zradil jsem nevinnou krev!“

9. Pán Ježíš padá pod křížem potřetí

Potřetí padáš. Kde je Šimon Petr, aby ti pomohl?

Také této noci třikrát padl – ale mravně. Když se ho na tebe ptali, řekl: Neznám toho člověka! Řekl mu při rozloučení „Dábel vás chtěl tříbit jako pšenici. Ale Šimone, já jsem prosil za tebe, abys neztratil víru.“

Kdyby ses nebyl za něho zvláště modlil – jak by skončil?

Potřetí klesáš, potřetí vstáváš: Otec a lidské duše! I duše Šimona Petra!

10. Pán Ježíš zbaven roucha

Ty šaty ti ušila Matka. Proto ti není lhostejné, když ti je berou.

Tebe ocenila velerada jako otroka – za třicet stříbrných. Kolik stojí tvé šaty?

Šaty ti sebrat mohou, ale ducha nezlomné poslušnosti k Otci a lásky k lidstvu ti odcizit nemohou!

Na poslušnost a lásku zůstaneš bohatý! A to je bohatství nevzácnější!

11. Pán Ježíš přibit na kříž

Posloucháš i katany, dáváš se přibíjet na kříž...

Budeš viset na stromě kříže...

A kde je tvůj apoštol Jidáš? Ten si našel sám provaz a pověsil se sám...

Tak skončil nešťastný učedník, který se nenaučil modlit: Odpusť nám naše viny.

Tak jsi to řekl: „Syn člověka ovšem odchází na smrt, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, kterým je Syn člověka zrazován. Pro něho by bylo lépe, kdyby se byl nenarodil.“ –

Také jeho jméno nevymizí z lidských dějin...

12. Pán Ježíš umírá na kříži

Vidíme tě na kazatelně kříže.

Připomínáme si slova, která jsi pronesl včera večer: Toto je moje tělo, které se za vás vydává, tj. obětuje. Toto je má krev, která se vylévá, tj. obětuje za vás a za všechny na odpuštění hříchů ...

Nejsi sám.

Rozmlouváš s nebeským Otcem, s pozemskou Matkou – s apoštolem Janem, s lotrem po pravici... tvých přátel přibývá.

I lid se dívá mlčky a se soucitem. Tvou krví je pokřtěn i pohanský setník, který srdcem uvěřil a ústy vyznal: Jistě, tento byl Syn Boží!

13. Tělo Pána Ježíše sňato z kříže

Tvé dílo je dokonáno. Spočíváš aspoň hlavou v klíně Matčině.

Kdysi ti zpívala: Přitul se ve snu k mateři, jak drahý syn, hlavinku s hebkou kadeří vlož v její klín ... nyní ti odstraňuje zbytky trnové koruny.

Vedle ní je kajícnice Magdaléna, zbožné ženy a apoštol Jan. Ten se držel tvé Matky; proto nezakolísal!

Kdyby se jí byl od začátku držel Jidáš – stál by možná vedle Jana... Kdo se k ní vine, nikdy nezahyne.

14. Tělo Pána Ježíše uloženo do hrobu

Jedno tvé slovo, Pane Ježíši, apoštolové přeslýchali.

Sám ďábel jim je bral, aby nepadalo do srdcí. Slovo o vzkříšení z mrtvých.

Řekl jim cestou na Olivovou horu, že se ti všichni té noci zpronevěří, neboť budou bít pastýře a rozprchnou se ovce ze stáda! „Ale až vstanu z mrtvých, půjdu před vámi do Galileje – tam vás budu očekávat!“

Apoštolové slyšeli tvá slova o utrpení, ale toto jim uniklo.

Kde jsou nyní?

Avšak místo nich ti narostli noví učedníci; už se nebudou skrývat: Josef z Arimaie a Nikodém. Postarají se ti o hrobku – tvá hrdinská smrt je probudila k činu!

Uvěřili v srdci a vydávají svědectví víry i navenek!

Zvítězil jsi, Galilejský!

Závěr:

Pane Ježíši, tvá nezločná láska dovedla vyřešit otázku odchodu z této země – i otázku pobytu mezi námi.

(Za chvíli otevřeme svatostánek.)

Pod způsobou chleba přebýváš mezi námi ve vzkříšeném, zduchovnělém, oslaveném těle!

Jsme o tom v hloubi srdce přesvědčeni a svou víru vyznáváme také ústy.

Využijeme 5 minut ticha, abychom tě pozdravili, poděkovali ti za všelikou tvoji ránu – a vyprosili požehnání všem spoluobčanům, ať už jsou doma nebo mimo (*Blatničku*), ať jsou mladí nebo přestárlí, zdraví nebo nemocní. A myšlenkami zaletíme i na blízký hřbitov a do očiště.